

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Quia Christus filius erat solius matris suæ SS. illum easeruentius quam omnes matres suos, diligebat: vnde suit in illa dolor ex eius morte molestior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

10. Quia Christum filium erat solius matris
sue sanctissimum esse feruentius quam
omnes matres suos, diligebat: unde fuit
in ipsa dolor ex eius morte molestior.

omnes matres in suis: alij namque filij sunt
patris & matris: sicut filius de utroque
participat natura, sic amor inter utrumque
diuiditur. Christus autem tantum est filius
virginis: filius fuit sine patre in natura
humana quam accepit à matre: Non ex virili
semine sed mystico spiramine. Et ita dixit
Euangelista: peperit filium suum virginis.
peperit filium suum: notum est omnibus quod
si illum pepererit filius eius esse debeat: unde
videbatur verbum illud suum, esse se perfluum.
Nihilominus optime dixit suum: et declararet
Christum Dominum non fuisse conceptum
ex virili semine, nec habere Patrem hic in
terra sed solam suam SS. Matrem: nam illum
Spiritus S. obumbratione castissimo suo
stero conceperat: qua de causa nullus ita
matris suae filius est ac Christus Dominus.
filius est acratiss. Virg. quia filius erat solius
absque patre matris: unde magis suae quam
ceteri sunt materis suorum filij. Ex his infertur
quod etiam in naturali amore, quo virgo
purissima, filium amplexa est, fuerit ipsa
seueratissima, cum enim Christus non nisi ab
ipsa sola naturam haberet humanam, absque
societate Patris naturalis hic in mundo, non
erat amor hic diuersus, sed virgo ex se ipsa
illum diligebat, & etiam ex ea parte quâ
Pater eum diligere: unde tenerius illum
amabat, quàm omnes matres filios suos. Si
huic igitur adiungas amorem gratiae &
charitatis, qui supremus erat inter omnes,
quo cunctae creaturae Deum dilexerunt,
multo feruentiorem quam ardentium Seraphinorum: qui supremos exprit gradus
amoris quo Virgo filium complectebatur.
Ex altera parte plane infinito merebatur
filius hic amore diligi: puncta sunt haec, quae
Virgineae dilectionis erga Christum testantur
magitudinem.
Ex amore rei alienius infertur dolor ac
tristitia ex eius amissione: cum talis igitur
sit virginis amor qualis erit illa tristitia,
quam illi adfert conspectus filij sui in cruce
morientis? Quando Ioseph Praeox Egypti
retinere si i voluit Benjamin, proposuit illi
Ruben acerbissimum cordis dolorem quo
patris Iacob viscera ex alienia sua sui volue
rantentur, quem tantopere diligebat, quem
si a latere suo & oculis certicet creptum,
optimus senex ad portas mortis deduceretur,
quod

Mater eius. Amplius exponit Euangelista
Maquam immensa fuerit virginis tristitia,
dicens nobis: quod dolor fuerit matris, quae
ad crucem stabat videns filium suum dira
passentem, tantisque momentem angulitit, &
quem iam vt mortuum lugebat. Quanto
aliquid amatur affectuarius, tanto lugeatur
etiam amissio molestius vt diximus. Affectu
profertus integritate fidei famulum, qui
matris tuo composito creditam sibi quber
nat famulam: moritur hic tantam ex eius
obitu concipit tristitiam, vt nullam admittat
conuoluntatem. Dominus, cur tanto dolore
vehementer? quia moleste fero huius mei
famuli discessum, quem plurimi faciebam
hic est tantae caelestis iustitiae. Multum est
dolor: ac sine ulla comparatione multo gra
uio est tristitia ex nece filij: quantumuis
cum ames famulum, aidentius tamen filium
diligis: unde filij mors est amarior. Et licet
haec tanta sit tristitia, formis tot stringitur
muleris molitiae à ex mariti sui discessu, quem
in corde suo vitaeque charius complectebatur:
quia amor erat ardentior. Virgo plurimum
amabat Christum. Mater eius. Primor amor
erat matris, qui supremus est modus iudicio n
naturae: sicut mater vitulum amat filium, ita ego
te diligam frater mi Ionathas. Nullam aliam
saucius uarorem hypetbolein quâ amorem
suum quo diligebat Ionathas. testatur
quam dicendo quod cum vt mater filium
complecteretur, qui amor ceteris p: mam
erit. Quamuis fuit ille dolor quo Sinaitis
verberis angemur dnm illi filius emortuit, tan
tior vt illi loqueban ad mentem, nec villas ha
berent vires nisi quibus se peius prosierne
ret. Eder nec eum d: mitteret, donec è tumulo
filium reuocaret: quia matris ardebat a
mors flagrantissimo: & supra modum do
lorem prouocat in maribus iactura & mors
filij, grauetum vnicui, qualis erat hic Sona
mistris.
Dominus nostra Virgo Maria maiorem
habuit in filio suo partem quam reliquae

quod illi verbis probabat elegantioribus :
 Igitur si intravero ad seruum tuum, patrem
 nostrum. & puer defuerit, cum huius anima
 pendens ex anima illius, videlicet cum non esse
 nobiscum, morietur. & deducet famulus tui canos
 eius cum dolore ad inferos. Domine, penderet patris
 nollet Iacob vita, ex vita Beniamin hac
 ablata, & illa quoque auferetur, & spiritibus
 Pater nollet foam cum inferni doloribus
 absolueret. Ex his dolorem Virginis licet in-
 ferre, quando vidit filium in cruce expuan-
 tem : cum vita sua ex Christi vita penderet
 propter amorem, quo mater illi afflictebatur.
 Gravillimè doletis si molis tibi dens
 erueretur, eo quod carni fissuri inhiereat, qui
 si ab illa euellatur acutissimum hoc tibi
 infligit cruciatum, sic ut tibi cum illo anima
 quoque euelli videatur. Quam profundè
 infixæ erat vita animaque Christi cordi vir-
 ginis Sacratissima eiusque penetralibus ? Si
 vita Christo auferatur, quid hoc aliud, quam
 quod cordis virginis particula pariter eruat-
 appende quam dolenter filium suum videret
 expirantem ? Matronam considera genere
 conspicuam, cui natus esset filius obedien-
 tissimus qui curam eius ageret, matrisque
 foret ut lumen oculorum gratissimum : fide-
 listimus matris, qui nulli rei ita studeret
 quam eius consulationi & delictis : charissi-
 mus frater illi semper ad latus quibuslibet
 occurrens necessitatibus : Pater amantissimus,
 qui sub umbra protectionis suæ illam futi-
 peret indemnem, de quo nunquam timere
 posset aut suspicari quod eam aliquando esset
 deferturus, aut in aliquo defuturus : quanto
 hæc solamine lacta intraque requiesceret quod
 si hotem aliquis deficeret, non leui torqueret-
 tur hæc Domina afflictione : quia in quolibet
 eorum pars magna deficeret : illi suæ conso-
 lationis : porro si simul omnes exciderent
 quanta foret eius afflictio, quanta desolatio :
 cum id omne perderet, quod dolores illi posset
 poenæque allevare ?
 Hoc Anna Tobie mater testatur, ut
 generalem exponeret consolationem qua in
 illo omnibus his finebantur quæ modo
 proposuimus, dum vniuersaliter enarrat cristi-
 tiam quam ex filij sui iactura & absentia sen-
 tiebant, & omnimodam, quæ potiri poterant,
 recreationem : *Ben heu me, fili me, ut quid te
 Tob. 10. 5. misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum,*
*batulum fenestris nostræ, filium visus
 spem posteritatis nostræ. Omnia simul in te
 habentes. Imaginare & uisum Christum in
 B. virg. in spoum suum patrem, filium, &
 fratrem. in ipso quippe solo omnem potest
 bar consolationem, quæ in his omnibus specia-
 potest : illo deficiente, cuncta ipsi deficiunt,
 ut verè lamentari possit : Et ego quæ sol bar
 duo mihi veneros & uisum & fratrem.
 Orbatur filio & spouo suo, quid faceret
 quo perget ? O dolor ! O lacrymæ ! O Martir
 rebus omnibus quas afflictas nominat quæ
 tuilior : Et si dolor matris ad extremum talis
 peruenit, quando filium suum vidit emanen-
 tem, ut illi vita deficeret, licet illi conu-
 mati, de qua scribit M. Fr. P. Ludouicus Gu-
 natenus, eius in Portugalia filius gloriose
 fuerat addictus truncandus, & impleto more
 decreto, abscissoque capite statum in
 illud loco publico fixum spectandem propo-
 netur : cum autem mater affectu non
 sequenti videre desideraret caput, eo postea
 est, quod cum uisisset eodem die mortu-
 corruit. Si hoc igitur dolor efficere uerum
 pro filio qui non tanto dignus erat amore
 quanto Christus diligendus, quid de Virgine
 sentiemus, quæ sola molesta quam amant
 simul matres uici sui filij mortem celebrabat
 quando vidit illum crucifixum, quam
 diligere merebatur infinito ?*
 §. II. Ita vicina astat virgo Domina
 stræ cruci filij sui, ut in ipsa videtur
 crucifixa, eosdem in corde suo perferens
 cruciatum, quos Christus in corpore sustu-
 bat, ut non haberet quo se verteret iu-
 tum inuentura.
 Sicut iuxta crucem filij sui virgo proba-
 tissima in corde suo eodem recipere
 ciatus, quos in corpore suo sanctissimo sustu-
 perferbat, & ita victa, ut in iudicio taliter
 sit e uice crucifixa. Quæ propter sicut Christus
 in ipsa rotæ oppressus angustis, ut ad nullam
 se possit partem vertere, nisi cruciatum illi
 renouentur uno multiplicentur : sic & virgo
 matris, ad quam libet se partem vertat,
 non aliud inuenit, ita cruci proxima, nisi quæ
 cordis sensitissimi sui dolores augetur, hoc
 modo